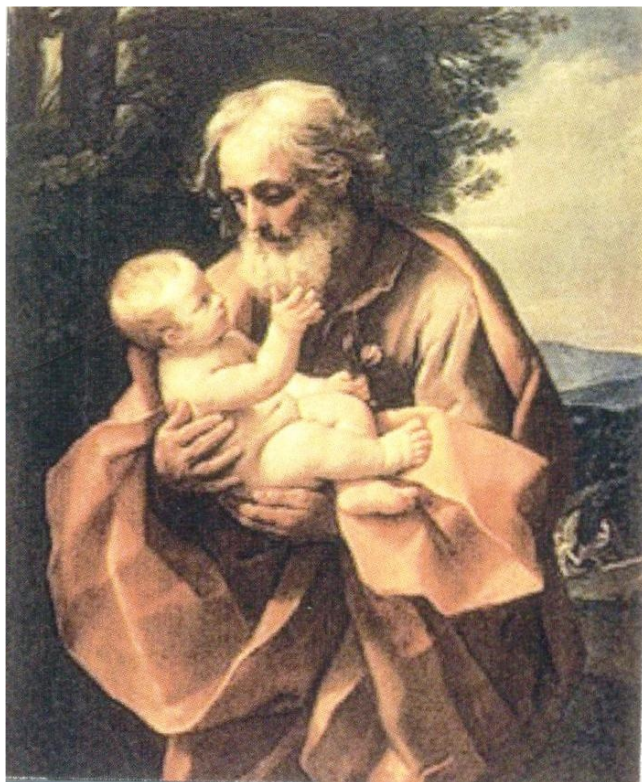

Rozhovory se životem

72

OBSAH

Velikonoční období-----	4
Marie Magdaléna o svém pozemském životě-----	6
Příměr o šedé-----	10
Hledejte v druhých to dobré-----	14
Život v harmonii-----	18
Magie, symboly a víra-----	20
Filipíny-----	21
Akaša kronika-----	23
Nevědomá vedoucí Fondu pomoci-----	25
Vnější a vnitřní svoboda-----	32
Z našeho života-----	37
Podobenství o svíče-----	40

Texty mohou být šířeny za podmínky, že toto se bude dít v nezměněné
a nezkrácené verzi zdarma a bude uveden zdroj
www.rozhovorysezivotem.cz

*Pane, Ježíši Kriste,
ve Tvém svatém jménu se spojuji s Tvými anděly
a prosím o Boží pomoc pro nás, pro všechny zodpovědné,
pro naši vlast, pro každou zemi a každý národ,
pro všechny plné neklidu, žijící v bídě a násilí.*

*Pane, Ježíši Kriste,
ochraňuj slabé a nemocné, posiluj naši odvahu a víru,
abychom mohli poznat cestu vzestupu
a najít sílu žít podle Tvých slov a přijmout Tvá poučení.*

*Dej nám, ó Pane, milost,
abychom si své myšlenky srovnali čistým srdcem,
ochraňuj nás před nebezpečími a veď nás podle Tvé svaté vůle.
Tebe, ó nebeský Otče, prosíme, ať se naplní tato modlitba,
neboť věříme a víme, že Ježíš Kristus je králem, vítězem, vůdcem
a průvodcem zpět do naší ztracené vlasti.*

VELIKONOČNÍ OBDOBÍ

Dnes slavíme vzkříšení a vítězství Krista nad Satanem. Já ho jako člověk již neprožil, ale podporoval jsem Ježíše z duchovní dimenze. Marie a další mé děti ještě žily, ovšem já zavřel oči v době, kdy Ježíš putoval a hlásal své učení. Když pak řekl: „Dokonáno jest,” radoval jsem se. Přivítal ho ve sférách duchovního domova, v rajských světech, kam se přišel duchovně posílit.

O sférách jsme mluvili již dříve, ale vy si je neumíte představit. Vysvětlím je částečně: V rajských světech existují různé stupně odpovídající stupni duchovního vývoje. Jsou zde sféry určené odpočinku, duchovním aktivitám nebo k přípravě inkarnace na Zemi.

Ježíš Kristus byl zesláblý, protože prožil útrapy, když byl násilím donucen opustit Zemi. Jeho tělo zde krátce zůstalo a potom bylo dematerializované. To už víte. Musel se zde plně „natankovat“, aby se duchovně občerstvil – měl totiž před sebou něco velmi důležitého. To základní - vytrvat v boji se Satanem, odolat tisícům nástrah, pokušení - už bylo za ním. Ale nyní musel spolu s anděly archanděla Michaela vstoupit do boje proti bratru Luciferovi, jenž získal jméno Satan. Pak zcela zvítězil. I kvůli vám. Teď už to závisí jenom na vaší vytrvalosti, zda uniknete tmavému zvonu visícímu nad Zemí.

„My se přece nemůžeme srovnávat s Ježíšem,” namítáte. Nemusíte! Od vás se toho nechce tolik, co od Něho. Čím vyšší vyspělost, tím větší požadavky od Stvořitele. Někteří z vás říkají, že se cítíte jako stará duše. Ano, je to tak, bohužel. Stále máte na sobě přivázáno tolik zátěží, protože jste promarnili mnoho příležitostí a nevyužili kvalitu, se kterou jste přišli. Jak si budete na tato má slova vzpomínat na onom světě. Moudrým nedělá věk, ale zkušenost z pozemského života a láska, se kterou jednáte.

Zralé duchovní bytosti proto zasluhují napomenutí. Kdosi řekl: Kdo nastoupí cestu Krista, kdo půjde vytrvale jeho cestou, tomu přeedáme palmu vítězství. Udělejte to!

Nyní se přeneseme do sálu, kde večereli. Ježíš řekl Jidášovi: „Co chceš udělat, udělej, ale opusť tuto místnost.“ A Jidáš odešel. Byl se svými jedenácti učedníky sám – tak to čítáváte. Ve skutečnosti jich tam bylo víc, ale to je jiná věc. Vzal chléb, rozlomil a podával se slovy: „**Vezměte a jezte. Toto je symbol mého života, který pro vás obětují smrtí.**“

Potom vzal kalich s vínem, požehnal ho a pravil: „**Toto je symbol Nového zákona v mé krvi. Pijte z něj všichni, pak budete se mnou spojeni. Pokaždé, když tak budete konat, myslíte na mě!**“

Stejně nyní chci posvětit já vše, co jste dnes přinesli:

Mír Ježíše Krista nechť je s vámi, božský mír. Kristus je zcela spojen se svým Otcem. Myslete na Něj! Pokud sedíte u jídla, lámete chléb, pijete víno – myslíte na Něj. Pak jste s ním jedno. Bude vám v této těžké pozemské době dána skrze posly ochrana.

Nejsvětější Otče, ve jménu Ježíše Krista Tě prosíme – rozprostři nad nimi svoji milost tak, jak jsi řekl Kristu. „Přijímejte ducha pravdy a poslové pravdy vás budou vést a řídit.“ Pokud jste vyzváni, mluvit pravdu! Pravda vás osvobodí, i když to může být nepříjemné. Žijete krátce. Nebudete-li říkat pravdu, budete mít problémy na onom světě, dokud vše nenapravíte.

Otče lásky, chtěl jsem, aby poznali, že přišli z věčnosti, a pokud budou dostatečně čistí, opět se do ní vrátí. Dej jim sílu, odvahu, vytrvalost a spolehlivost i vědomí, že život věčný, o kterém mluvím, není pouhé slovo, nýbrž věčný stav.

Otče, vryj jim to do paměti, ať nezapomenou, protože negativní je opět bude pokoušet, až vyjdou ven, do běžného života.

Žijte plný život! Mnozí si myslí, že existuje jen jeden. Ale my, Boží poslové, vás ujišťujeme, že v jiné dimenzi existuje život věčný. Čím lépe vyzdobíte svoji duši, tím hezčí život na vás čeká.

Děkuji vám. Nezapomeňte to, co zde dnes zaznělo.

MARIE MAGDALÉNA O SVÉM POZEMSKÉM ŽIVOTĚ

Ve jménu Matky Marie prosím duchovní průvodce, aby své chráněnce uvolnili od všech myšlenek, které pro tuto hodinu nejsou dobré. Dejte jim zapomenout, co nedobrého prožili. Ať zapomenou, co zlého nosí v srdci, co se nehodí pro tento čas. Moje milované děti, zdravím vás v lásce Boží, v Božím míru a v božské harmonii. A vkládám vám do srdcí pokoru Matky Marie. Také já jsem, moje milované děti, pokory plná.

Znáte velikost Matky Marie, Matky Pána. Víte, jak velká to byla a je duchovní bytost. Vždyť ji Otec vyvolil, aby umožnila vašemu Spasiteli, Ježíši Kristu, přijít na tento svět. Také víte, že právě tato velká Matka je tou, jejíž přání bylo a stále trvá pomáhat společně se svým Synem lidstvu. Syn přinesl světlo a Matka toto světlo vnáší do lidských srdcí. Pokud jsou ovšem připravena a ochotna jej přijmout. Moje děti, od začátku byla Matka pokorná. Zcela se zasvětila Světlu, prvotnímu světlu - prasu světla veškerého bytí, síle, která všechno prozařuje, která všechno řídí a vede. Personifikované lásce, je-li to tak pro vás lépe srozumitelnější. Asi nejste schopni tuto velikost vůbec pochopit, to je velmi pravděpodobné. Ale chtěla bych každému z vás trochu z té obrovské zářivé síly lásky předat.

Milované děti, tato velká Matka nešla slepě životem tak jako vy. Byla vědoucí, předvídající a svým duchovním prožíváním stále napojená na svého božského Syna. A přesto při vši té velikosti byla tou nejpokornější Matkou, která kdy chodila po Zemi. Aby pomohla lidstvu, žila zde plna mateřské lásky a pokory.

Není náhodou, že vás vyzvala, abyste ji, pokud ucítíte zármutek, volali. Ona je ta, která neustále chce ve vás zářit, poskytnout pomoc a dát bezpečí. Ona to také byla, jež pomohla pronásledovaným a která

vždy byla tam, kde lidé trpěli. Silou své lásky jim darovala úlevu, sílu a lásku. Moje milované děti, je pro vás nepředstavitelné, že by nějaký člověk mohl zcela ustoupit stranou, přeměnit se v nulu, stát se nepatrnou částí nuly. Člověk, obzvláště ve vaší době, je zvyklý všechno posuzovat ze svého hlediska. On je středobodem a vše, co se kolem něj děje, se má řídit podle něho. Ale to je pravý opak toho, jak kdysi žila Matka Marie. Ona, velká, vznešená si přála být a také byla vždy ta poslední. A měla spojení ke svému božskému synu a k Otci nás všech. Bez ohledu na to, na kterém stupni stojíme, On je náš Otec a Otcem zůstane. Jen na nás záleží, jak moc se Mu přiblížíme. Podle toho pak dostáváme Jeho zářivou sílu, Jeho lásku. Milované děti, zdravím vás v lásce Boží.

Kdybyste tušili, co je opravdu Láska! Zapomněli jste ji cítit i darovat. Tak jako neumíte být pokorní, tak téměř nejste schopni opravdovou čistou lásku přijmout a darovat. Darovat ji znamená: Vzdát se všech negativních vlastností, vyčistit duši, probudit ducha a každého jedince zahalit do této velikosti, čistoty ducha lásky. Láska je vyzařováním. Trochu takové lásky shledávám u některých z vás. A takové záření propojuje. Víte, děti, jak je to nádherné? Věřte, že toto „mít se opravdu rádi“, toto „milovat se“, toto „rádi se vidět a rádi spolu být“ drží skupinu pohromadě. Jakmile se ale této lásky vzdáte, budete nacházet jeden na druhém chyby. Tyto chyby budou růst ve vašem cítení a vy nemůžete vyzařovat světelné proudy, umožňující tu být jeden pro druhého. Být zajedno, držet pospolu, prostě milovat. Ó, milované děti, nemáte tušení, jak jste bohatí, když jste se dostali tak daleko, že můžete říct: „Tohoto člověka, vibraci této sestry, bratra miluji. Cítím se šťastná, když je vidím. Jsem přesvědčena, že usilují se stát dobrými lidmi.“

V životě lidí je velký rozdíl. Jedni díky vibraci, které dosáhli, ve druhém už nevidí nic zlého, nemůžou najít nic negativního. A aby v něm světlo rostlo, neustále se snaží mu ho vysílat.

Druzí však jsou, lidsky řečeno, ještě duchovně chudí. Ti to tak nepocítují. Stále si myslí, že ti ostatní to nedělají dobře a nemyslí to dobře. Ale oni se to prostě jednou také musí naučit. A věřte, milé děti,

že to není lehké. Existují lidé, kteří si říkají, že jsou lepší, protože už ví, kde ten druhý chybuje. K tomu jenom toto: S takovým postojem lze těžko souhlasit. Léta vás učíme: Nenacházejte na druhém jen to negativní. Vnímejte v něm světlo a ono v něm s vaší pomocí poroste. Nedívejte se na něho jako zmrzačeného a chromého, ale hleďte na něj v jeho původní podobě – na zářícího a krásného! A on toho s vaší pomocí dosáhne! Nevyhodnocujte ho jako zlého, pamatujte, že je v něm zabydlena Boží jiskra, která se nemůže ještě rozvinout. Pomáhejte mu, nezahubte ho svými představami, podpořte ho, když je tu na Zemi s vadami a slabý. Moje milované děti, neříkám to jen tak, hodně jsem cestovala přes Zemi a jsem otřesena, co všechno chybí lidem, kteří si o sobě myslí, že jsou dobří.

Nenechte se oklamat ani našeptáváním. Nedejte se ošálit vibracemi, které jsou kolem vás. Jste obklopeni světlem i tmou, a kterým směrem se přikloníte, takovou si přivodíte vibraci a sílu. Ne všechny myšlenky kroužící kolem se zrodily skutečně ve vás. Ano, **negativní síly vás neustále zkouší. Nevyšlou již to nejhorší, neboť k tomu už nejste náchylní. Ale hodlají vás přemoci lstí, chytit, vnuknout věci, na které byste nepřišli.** Milované děti, ještě jste od nás nikdy neslyšeli, že bychom vás hodně chválili a řekli, jak jste již daleko. Jsme ale šťastní z každého malého kroku, který jste učinili. Neustále budete dělat krůčky a my se z toho budeme těšit a budeme vám dávat sílu opět ten další krůček na duchovní cestě udělat. Střežte se velké chvály. Není pravdivá.

Člověk nemůže učinit skok a všechno v krátké době překonat. Máte toho hodně co napravovat, část z toho jste zvládli. I kdybyste byli lidé jen s malými chybami, ale byli cloumáni mocností kolem vás, nejste schopni ji překonat.

Ovšem stanovit si to za cíl, to by bylo výborné. Nevěřte, že už můžete bouřlivě oslavovat. Ještě máte před sebou dalekou cestu. Ale radím: Jděte touto cestou rovnoměrným vytrvalým krokem a již nebudete padat přes kameny, které jsou vám pokládány před nohy. Všimnete si jich a překročíte.

Pokud však budete chodit namyšleně a nebudete si hlídat, kam šlapete, může se lehce stát, že zakopnete a upadnete. Říkám to všechno

jako varování, protože žádný člověk nemůže vědět vše, co je v životě možné. Sama jsem se dostala hluboko na dno. Já sama žila v hříchu. Musela jsem ujít dlouhou cestu. A Jeho milost to byla, Jeho nekonečně velká milost a Láska mě zachránila.

Nestalo se to však, dokud jsem nosila hlavu vysoko v oblacích a v pýše a požitcích trávila život. Kdepak. Teprve když jsem byla schopna pýchu z hrudi vyhnat, teprve když jsem pokorně Mistru klesla k nohám, potom jsem poznala Jeho lásku a mohla z Jeho lásky brát.

Čím více jsem lásky dostávala, tím více jsem si uvědomovala svoji hříšnost a tím větší se dostavovala má pokora. (Toto všechno vám říkám, děti, jako příklad k ponaučení. Nepředkládám vám své hříchy, abyste nad nimi přemýšleli, ale abyste sbírali zkušenosti a získali poznání o životě.) Tehdy klid vstoupil do mého srdce. Ale vždy jen na krátkou dobu. Pokaždé, když jsem však něco překonala, rozhostil se ve mně božský klid.

A stejně to bude i u vás. Jestliže překonáte své hříchy, rozhostí se pokaždé ve vás část božského klidu. Bude vás živit láskou, bude pokrmem i nápojem a vy budete schopni stále více opouštět to, co dnešní lidstvo považuje za potřebné.

Adventní doba vás má připravit na velkou událost - narození Mistra. A já se ptám: Jste schopni kousek toho, co je vám milé, ale není to nezbytné, odložit? Dokážete se trochu v této době pokořit? Trochu ustoupit stranou? I já se tak chovala, pokaždé odložila nějakou slabost a hřích a přijala lásku. Přijmout lásku, předat dál a za to přijmout Boží klid.

Moje milované děti, až jednou půjdete branou, podíváte se zpět na svůj život, pak zaznamenáte: Ano, v tuto dobu jsem s pomocí svého duchovního průvodce, s pomocí všech milých duchovních průvodců pomáhajících celému společenství odložil tento nebo onen nepřijemný zvyk.

Milované děti, doufám, že jste mi rozuměli a dostali jste se trochu do mé vibrace. Ráda bych vám z celého srdce pomohla. Přijměte, co vám navrhuji. Přijměte moji lásku a buďte ve vědomí velké Matky Pána. Oni oba jsou ti, kteří vám právě teď v této době, v této přetěžké

době pomáhají. Je čas příprav pro velkou událost narození Páně. Přijímejte. Vezměte s sebou. Poznejte. Přijměte mír a dávejte lásku. Nic se mezi vás nedostane, pokud každý směřuje tam, kde dostane milost přijmout božskou lásku a Lásku bude dávat dál.

Božská síla ať je s vámi v takové intenzitě, jaká byla se mnou. Poznávejte svůj život. Žijte vědomě a navěky se láskou obdarovávejte. Matka Marie vám pomůže. Volejte ji. Amen.

*

PŘÍMĚR O ŠEDÉ

Láska Mistra a jeho Matky necht' vás provázejí v těchto dnech před velkým svátkem! Ať vnímáte s jistotou, že vás stále provází! Necht' jste pevně přimknuti k jejich zářícím proudům! Ať vnímáte inspirace, neboť tento čas je dán, abyste se uvolnili ze zatížení hmotou a dobře připravili na tento svátek.

Moji milovaní, kéž správně cítíte, co máte dělat, a také to, jací jste ve skutečnosti. Abyste mohli být pravdiví a dobří! Nejen cítit, ale vše převádět v čin!

Přes váš svět se valí temné mraky. Mnoho lidí je jimi zahaleno. Neumí už rozeznat Světlo i pravdu přibližovanou těmi, kteří k nim v lásce přicházejí.

Zástupy negativních sil se valí přes Zem, opravdu, věřte mi. Ale přicházejí také legie andělů a duchovních bytostí přinášejících světlo. Bojují o každého z vás. Tolik bytostí usiluje prosvítit temnotu kolem vás. Pohladit duše toužící po světle.

Upínáte se ke Světlu a chcete se stát jinými než v dobách, kdy jste tvořili příčiny, kvůli nimž jste opět na Zemi.

Milovaní přátelé! Boj na Zemi poroste ne rok od roku, nýbrž den ode dne! Proto je nutné, aby lidské dítě, které jako vy usiluje o Světlo, bylo na tuto dobu připraveno. Ale nemějte strach! **Jste obklopeni světlem, jste mocně chráněni, protože tma nedokáže do světla vstoupit!** Vy sami si stavíte kolem sebe světelnou stěnu, a proto temno nemůže škodit.

Vybaveni vibrační brzy vstoupíte do nádherné doby. Pomůže vám se stát těmi, kterými jste toužili být. Už nebudete říkat, jak je zvykem: „Co jsem to za člověka! Nejsem schopný se vzchopit, nedokážu být lepší, dělám, co můžu. Nebudu jiným, než jsem teď!“

Milované lidské dítě, můžeš se změnit, ovšem pokud opravdu chceš! Otvírej se jen tam, kde je opravdové světlo, kde vládne Boží milost, kde nad vámi září milosrdenství Otce, kde On vám daruje Své odpuštění a podává obě ruce. (Abyste Všemohoucího pochopili, popisují ho lidskými slovy. Pokud bych tak neučinila, nezískali byste silné spojení.)

Převeliká je Jeho všemohoucnost a Jeho láska k lidem, přestože jste se od Něho tolik vzdálili. Veliká je Jeho láska. On vám vyznačil cestu, kterou můžete a smíte jít! Ó, milovaní – chci vám tak říkat – všichni jsme děti Boží a všichni odkázáni na Jeho lásku. Daruje ji v míře nevídané!

A aby vám pomohl a spasil, poslal Svého jednorozeného Syna.

Dnes vstupujete do adventní doby příprav, sloužící vzpomínce na tento akt. Každý, kdo bude schopen, bude s námi veden do prožitku této nádherné doby. Vždyť On, Boží syn, přišel na Zemi, zahalil se temnou, hustou hmotou a veškeré potíže života člověka vzal na sebe.

Uvědomte si to, milovaní! Velký syn Boží, jemnohmotné duchovní – dokázete si to vůbec představit? - přišel na Zemi, aby lidstvo, které kráčelo a kráčí ve hříchu, spasil!

Bylo nutné najít bytost, která Kristu, Vysokému, odpovídala. Božský Otec ji určil hned na počátku a inkaroval ji v oné době na Zem mezi lid. A jeho pozemská Matka mu poskytla možnost obléknout si lidský šat. I jako člověk žila zcela oddána vůli Boží, neustále vysílala veškeré myšlenky k Otci, který ji vyvolil.

I na ni se odvážila temnota, chtěla ji přimět k pádu. Neboť poznala, že přišla žena, která velmi jasně zářila a jejíž myšlenky byly stále spojeny s Bohem. Tato krásná bytost, tak vzdálená od Všemohoucího a vhozená do temnoty, ta stála negativním silám v cestě. Nejružnějším způsobem se jí neustále pokoušely přivést k pádu.

Před chvílí jste slyšeli, že temnota do světla nemůže proniknout; může to jen zkoušet. Ale ničeho nedosáhne. Proto, milovaní, nebuďte laxní ani přebíhaví! Neodsouvejte snahu se zlepšovat, v tomto směru pracovat a žít v pravdě. My dobře víme, že člověk této doby to vůbec nemá lehké: žít v pravdě a nepřetržitě směřovat myšlenky tam, kde září světlo. Ale velmi, velmi byste litovali, kdybyste jednou museli říct: „V tomto životě jsem měl konat víc!“

Někteří si myslí, že když hodně četli a slyšeli, že to stačí. Ale tak to, milovaní, není. Čin je důležitý! Vše, co jste četli, slyšeli a prožili, je třeba převést v čin! Převést v čin znamená nebýt bázlivi, chtít pochopit, rozumět! Není to lehké, ani já jsem všemu nerozuměla, ačkoliv mě Mistr požehnal.

Tehdy jsem se opět vrátila do temnoty. Nebyla jsem ještě dost světlá, byla jsem pouze šedá. Šediví však nemáte být, zde má temnota ještě vliv. V takovém případě si myslí, že vás může zničit. Máte být zářiví, milovaní sourozenci, zářit světlem, aby vás nedostihla, tak jako se stalo mně - zase do temnoty, do hříchu, opět do hlubin.

Matka Pána usiluje přivést každické lidské dítě na stezku světla. Pouze musíte volat, prosit, i když je vám to ještě zatěžko. Proč vám to připadá těžké? Nevíte, kdy je třeba prosit? Moji milovaní sourozenci, ani já to hned nedělala. A pak šla do temnoty, však jsem o tom před chvílí mluvila. Ale pak konečně pochopila!

Přeji vám, abyste teď poznali a vědomost udrželi. Neodchylovat se stále, nebýt povrchní! Snažte se a zůstaňte takoví, poznejte, co je hodnotné a co bezcenné.

Jděte vědomě do dalších týdnů s cílem se také narodit pod zářící hvězdou jako náš Pán.

Pro ostatní buďte vzorem, pomocníkem v nouzi a těm, kdo od vás chtějí slyšet o Světle, světlo předejte.

Když už jsem konečně byla tak daleko, abych zůstala ve světle pevná, odpadlo ode mě mnohé. Časem jsem poznala, jak nedůležité bylo všechno materiální kolem mě.

Směla jsem ve velkém synu Matky Marie poznat světlo a vidět ho jako toho, koho Otec slíbil lidem ústy proroků.

Jeho matka ve své velké lásce mou hříšnost přehlížela. A její prosba způsobila, že jsem poznala velikost Mistra. Když jsem směla lehnout k jeho nohám, domnívala jsem se, že jsem již v nebi.

I vy můžete obdržet sílu Světa, pokud o ni poprosíte a povedete-li život v duchu Mistra. Stůjte ostatním po boku, a máte-li možnost, pomáhejte! Nezapomeňte, vy sami se musíte osvobodit od šedi dosud vás obklopující! Nezapomeňte, že chcete zářit! Dříve, než jste šli do tohoto života, jste si toto předsevzali. Naplánovali si současný život dokončit plni záře!

Matka Marie usiluje pomáhat všem lidem Země. Jsou na tak nízkém stupni. Pokud vizionáři hlásí, že Matka Marie má v očích slzy, nebo ji takovou vidíte ve snu, pak to odpovídá pravdě! Vymodlila si dovolení stát se Matkou všech lidí. Zná nouzi, v níž se nacházejí. Lidsky řečeno, je smutná a má slzy v očích nad stavem lidstva.

Moji milovaní sourozenci! Doufám, že si budete tato slova pamatovat a zůstanete pevní v úmyslu stát se dobrými, zářivými, v jistotě, že Matka Marie vám bude pomáhat.

Když já pochopila, začala jsem nový život, život duchovních priorit. To ovšem neznamená, že musíte všeho nechat jako já. **Máte začít nový vnitřní život!** Pochopte, je to nutné, zde buďte silní!

Poproste Matku, aby vám pomohla tak, jako pomohla mně! Poznejte velikost Spasitele i krásu vánočního času, který nastává.

I kdyby bylo kolem vás temno, vy se můžete stát zářícími hvězdami hlásajícími: Tady se narodil Spasitel všeho lidstva!

Moji milovaní, žádám pro vás svaté požehnání. Také já, malička ve srovnání s Matkou, se snažím vám přinést světlo. A tak prosím:

Pán nechť vám žehná, posílí a udělá vás zářícími!

Bůh ať vám žehná!

Amen.

HLEDEJTE V DRUHÝCH TO DOBRÉ

„Pokož s vámi,“ říkával často Pán svým učedníkům a přátelům. Proto totéž volám i já.

Milí přátelé, už několikrát jsem mohla k vám hovořit. Znáám vás dobře, neboť se smím vždy účastnit těchto setkání. Jsem sice ještě ve vašich očích dítě, přesto bych si přála, abyste měli takové náhledy, jaké smím já mít.

Pokož ať je s vámi. Zkuste si tento klid vzít s sebou. Zkuste lásku, světlo a harmonii, která vám zde bude dána, s sebou vzít a použít ve všední dny.

Svátek lásky, ano. Něco se daruje. A je krásné, pokud je to dárek, který byl s láskou připravován či koupen, neboť s tím do bytu vstupuje její proud a pokaždé, když se člověk na dárek podívá, pocítí působení této energie lásky. Zkuste ovšem jednou toto velké záření, tuto lásku, tuto energii ve vaší rodině opravdu využít. Darujte si lásku vzájemně.

Ptejte se, co bych rád, aby ten druhý činil, a tak jednejte vy. Je velmi lehké odtud vyjít, navštívit přátele a tam na krátkou dobu hrát milého, šarmantního člověka. Pak se člověk sebere, obrátí se a s mrzutým výrazem kritizuje. Tak se ale láska do vašeho srdce nenastěhuje. Co pak je odevzdáno, to je bez světla.

Zde je dnes ale tolik světla, kolik jsem nikdy nezažila. Příliš světla pro vás by nebylo dobré, ale vy ho dostanete tolik, kolik právě můžete unést. Nechte ho působit, otevřete se, přijměte, budete nasyceni a můžete z toho dlouho, dlouho žít.

Bůh je láska a z lásky roste všechno. Pokora, trpělivost, milosrdenství, milost, porozumění, také užívání moudrosti, a ne rozumu. Ano, teď naciťujete duchovním srdcem.

A tak milujte, protože tehdy může duchovní Jiskra ve vás růst a zářit a silný pancíř, který ji tísni, bude slabší a slabší, až pukne jako zralé ovoce při pádu ze stromu na zem.

Představte si, že na stromě roste plod. Některý plod si je vědom, že bude zrát, ale je dosud zelený, a proto musí počkat, než bude utržen. Jiný plod to neví. Tyto plody jsou jako vaši bratři, kteří o Lásce ještě nic nevědí. Takové plody nemáte odsuzovat - darujte jim mnoho lásky, neboť jsou vystaveny bouři, která jimi otřásá, lomcuje, a to je bolí. A dokonce i vy pociťujete někdy ony bouře. Jednoho dne se objeví sluneční zář, světlo Boží a plod spadne ze stromu a pukne. Nebo se otevře. Prudký náraz jím otřese, proto se musí otevřít. Tak se stane oněm bratrům. Náraz bolesti způsobí, že se otevrou, a tehdy světlo a láska mohou vniknout. A tento bratr vás pak může dokonce předhlonit, takže se na něj nedívejte svrchu, jako že on je ten menší. Není tomu tak. Jen potřebuje trochu delší dobu, ještě není tak daleko, ale snad brzy bude.

A nyní jděte ven a vezměte s sebou toto světlo. Rozšiřujte ho, ani ne mluvením, nýbrž svým srdcem. Nechte lásku proudit ven a každý pozná, že tento člověk je něco zvláštního. Září, je harmonický. Je mi tak teplo u srdce, když ho potkám. Jeho jasné, příjemné oči jsou tak krásné. A lidé se budou ptát, co je na něm a proč je takový. A přáním lidí bude: Chtěl bych poznat jeho cestu, chtěl bych být také tak šťastný a radostný, aby i z mých očí láska vyzařovala. Ačkoliv tento člověk musí snášet těžké, i on může narazit, stejně musí odněkud dostávat tajné síly.

Ano, tak můžete působit, tak krásný dojem můžete dělat na ty, kteří ještě cestou světla nejdu. Můžete je přivést ke světlu. Nemusíte tolik mluvit, máte jen lásku Otce v sobě nechat působit.

Co ve vás miluje? Stvořitel, kterému jste dovolili ve vás působit. Pusťte ho ven a zažijete velké, nebudete pociťovat již takovou temnotu, přestože mnohdy budete jinými prohlašováni za hloupé a příliš dobromyslné. Buďte pokorní, odložte veškerou pýchu a domýšlivost. Že je to těžké, vím.

Každý se cítí být lepší než ten druhý a stále zkouší posuzovat a odsuzovat. Ale to není dobré. Zkuste v každém člověku hledat to dobré, najít to dobré, a když mluvíte o jiných, pak říkejte: Ten má takovou

dobrou vlastnost a ještě onu. Najděte pokud možno nějakou a on ji pak dostane, neboť to bylo přání a ona bude existovat. Vidím všechna vaše dobrá předsevzetí, a to mě těší. Rostete, neboť dobrá předsevzetí jsou jako malí andělci a ti se mohou zvětšovat - to je duchovní přírůstek. Ale stejně tak můžete vytvořit úplně malé černé lidi. A proto říkám: Modlete se, myslte pozitivně, a i když to bude přes den jen několik minut, posaďte se, zavřete oči a prostě Pána, aby vám pomohl. Aby Otec ve vás směl žít, dal vám sílu a mohl darovat čistotu. Přejte si to z celého srdce a bude vám dáno. Nyní jděte a já řeknu stejně jako na začátku. Mír ať je s vámi. Amen.

*

Milovaní přátelé, mějte na paměti, co všechno svatá rodina přinesla v obět', ale ne jako obět'. Ona byla vděčná, že všechno probíhalo tak, jak to právě bylo. Museli se stěhovat do Betléma. Lidský zákon požadoval, aby se tam dostavili v době, kdy Marie měla porodit. Zaklepali u příbuzných Josefa a prosili o nocleh. Ale tehdy bylo velmi těžké místo najít, protože přišlo do Betléma mnoho lidí, aby byli zapsaní. A navíc byla svatá rodina příliš chudá na to, aby byla někým radostně přijata. Chudoba byla překážkou pro získání dobrého přístřeší.

Navzdory chudobě byli šťastní, neboť věděli, že přišel Spasitel, aby lidem ukázal, že horší než hmotná je chudoba v duchu. Lidé nechápali, že existuje takový typ bohatství. A přece to tak bylo a je to tak i dnes. Skutečné bohatství vnáší člověk skrze svoji duši do ducha. Tito tři nechtěli, aby se Mistr zrodil jako lidský král v nádheře a bohatství. Byli provázeni nebeskými anděly, měli ten nejnádhernější doprovod, neboť Otec jim je dal na ochranu. Také vás chrání váš duchovní průvodce. Nebyli vystaveni strádání a ani vy nejste, protože už jdete duchovní cestou. I vy máte ochranu, ale ještě je třeba odstranit vinu - splatit dluh. Marie, velká nebeská kněžna, se inkarnovala do těla. Stala se člověkem a musela na všech svých cestách vydržet hodně nedostatku, chudoby a strádání. Netrpěla kvůli sobě, vždyť nepadla, přestože se neprohřešila, strádala. Vzala totiž na sebe úkol. Měla být schopna Velkého přijmout a nosit v lůně, měla vést nebesky čistý život.

On přišel na Zemi pouze proto, aby lidé dostali možnost překonat dědičný hřích, který s sebou stále vlekli. Neboť ten velký, Lucifer, který padl do temnoty, poutal na sebe lid a nedal jim možnost vystoupit do nebe. Neměli tenkrát svobodnou vůli se tam dostat, což měl být jejich cíl. Neustále tu byl onen temný a táhl je do temnot. Aby lidstvo mohlo jít zpět do světla, Spasitel chtěl jako člověk na sebe vzít utrpení a vyhrát boj s temnem.

Moje milé děti, vy jdete v milosti, protože v tomto životě jste se rozhodli, že chcete udělat konec s veškerou nevírou, pochybnostmi, přebýváním ve hmotě a následováním temna. Řekla jsem, že i vy máte kolem sebe anděly - duchovní průvodce nebo další pomocníky určené vám či celé skupině. Usilují, abyste se otevřeli světlu. Byli to také oni, kdo bojovali s temnem, které váš život ovlivňovalo v negativním smyslu.

Existují dva, kteří táhnou lid. Každý svým směrem. A vy, díky Spasiteli, jenž vám přinesl vykoupení, můžete svoji svobodnou vůli opravdu prosadit. A tak záleží na vás, jakou cestou se dáte: zda půjdete ke světlu do Betléma, nebo se takové cestě vyhnete.

Jděte se svatou rodinou, jděte do chrámu, který byl právě pro tohoto Svatého vybudován v duchu, v chudobě hmoty, v duchu, kde září světlo Boží. Moje milované děti, nic nemůže být překážkou, když chcete dobré.

A tak ve vánoční čas přišel velký Spasitel, o němž už mnozí předpověděli, že přijde ve velké bídě lidstva. Marie ve své nekonečné lásce k dítěti, které v ní rostlo, i k lidem byla schopna žít v čistotě ducha, a tak vytvořila možnost, že mohla porodit.

Velké světlo přešlo přes tento svět. Ježíš bylo jeho jméno. Rozproštěl lásku přes celé lidstvo. A dítě bylo dle Boží vůle pojmenováno Ježíš.

Velká hvězda vyšla nad jeskyní, stájí, a jako první ji zpozorovali pastýři. Není to symbol? Oni byli v srdci čisti a toužili po tom, jehož příchod byl dlouho prorokován. Nejchudší z chudých zpozorovali světlo, hvězdu následovali a hloubali, co se to asi děje.

A byli to také oni, jež od Něj obdrželi požehnání; milosti proudily k nim. Nevěděli, jak se to odehrálo. Ale padli na kolena a modlili se k dítěti, cítili, že je něčím velkým, že muselo být poslané od Boha. I vy, milovaní, vy, čistého srdce, jste sem společně přišli v očekávání světla. A také vy smíte cítit, co vychází z tohoto světla, z této nekoněčně velké lásky, kterou Pán, Spasitel, vnesl do světa. Lid obdaroval svým láskyplným příchodem, požehnáním a osvobozením z temnoty.

Milované děti, myslete na to, až budete slavit vánoční svátky: to nejdůležitější je vzpomínka na narození Spasitele, na převelikou lásku, která se zhmotnila tím, že On, Mistr, přišel do tohoto světa.

Děkujeme Ježíši, Marii a pěstounovi Josefovi.

Buďte požehnání a vynášejte svým přáním ze srdce lásku Boží ven.

On vám dá k tomu sílu.

Amen.

ŽIVOT V HARMONII

Matka Marie mě pověřila, abych vám pomohl zabudovat do života vše, co vám zprostředkovávají Boží poslové. Považujete jejich rady za dobré a krásné, ale je třeba podle nich žít. Pak teprve porostete! Mistr vám svými skutky ukázal, že i na Zemi lze žít v Boží vůli, a tedy čistě, duchovně a harmonicky.

Pokud prosíte a máte-li dobrou vůli, dostane se vám milosti a vy pocítíte harmonii. Pak tento božský dar začleňte do života. Pokud z ní vypadnete, může za to ten, kdo chce zničit každého usilujícího následovat Mistra a duchovně žít. Proto naléhám: Upust'te od všeho disharmonického!

Záleží na vás! Máte v sobě vytvořit harmonii a začít musíte vy.

Každý může být ve tmě světlem, vyzařovat lásku, pak bezcitnosti bude ubývat. Opravdu záleží jen na vás! Pochopte, dostanete sílu vše převést v čin. Vnesete Světlo do temnoty Země tím, že ho do sebe necháte pronikat stále víc a víc. To vás promění a vy budete moci zvolat: Ježíš Kristus je vítěz!

Nejste jenom Boží děti, jste také služebníci Boží. Máte si tedy navzájem pomáhat, abyste společně mohli zažít, že Ježíš Kristus je vítěz v pravdě. Každý má přispět vlastním střípkem! Jděte do světla, staňte se zářícími, buďte bližnímu pomocníky, a tím pomůžete i sami sobě. Víte zcela přesně, že musíte napravovat to, v čem jste kdysi chybili, a máte velkou milost, že se tímto životem prodíráte a poznáváte, co je třeba dělat.

Nebud'te slabí, důvěřujte Boží pomoci a milosti. I Matka Marie vás chrání - pokládá každému svůj plášť přes ramena. Vidí ve vás svítit hvězdičku, která má růst silou lásky a božské harmonie.

Žádám o sílu a požehnání pro vás:

Všemohoucí Bože, požehnej je a dej sílu a lásku.

Nech jim poznat, co znamená žít na temné Zemi v harmonii.

Boží svaté požehnání ať je s vámi!

Amen.

Spal jsem a snil,
že život je radost.
Probudil jsem se a viděl,
že život je povinnost.
Konal jsem a vidím,
že povinnost byla radost.

Rabíndranáth Thákur

MAGIE, SYMBOLY A VÍRA

Cestu pro pochopení magie otevřelo zkoumání některých vašich přírodovědců, bádajících po tajemné prapodstatě lidské duše, pracujících srdcem a využívajících např. logiku.

Užíváte řadu symbolů - maskoty, předáváte vítěznou trofej, vavřínový věnec, dáváte poháry vítězství, předáváte vyznamenání, medaile. Mají určité magické působení. Ale negativní síly i na ně působí, a tak vyzařují černě, šedě a jenom maličko svítí. Proto řekl Otec svému Synovi: „Ani se ti nezdá, s jak malou moudrostí je řízen jejich svět.“

Víra

Věnujme se nyní tomu, čemu říkáte víra. Za doby našeho života na Zemi jsme měli vzory jako Paracelsus, Nettesheim, Boehme, Goethe, Schiller a další. A právě Schiller je autorem výroku: „Kdo se neodváží překročit pozemskou skutečnost, nikdy nedobude pravdy.“ Jak výrok souvisí s vírou? Víra je síla, umožňující lidem z kousků složit celý obraz. Ale pozor! „Nejmilejším dítětem víry je zázrak“ (Goethův Faust). Tím je myšleno, že člověk má možnost užívat bílou magii – lásku, ochotu, modlitbu atd. U posedlých ostatními zázraky však hrozí propad do satanské hlubiny, do černé magie. Aby se tak nestalo, prozkoušejte moudrostí, kterou vám dal Bůh. Ta umožní člověku rozlišit magii bílou od té černé. Nemyslete jen na sebe a nejednejte v afektu. Afekt je nátlak. Strach, intenzivní strach. Napětí. Začíná to u přání, z nichž se rodí představy. Také neodolatelné představy něco udělat.

Moji milí, pozorujte, jak lidé ve vašem okolí hovoří. Z různých klíčových slov můžete rozeznat, zda se jedná o pravdivý obsah z duchovního pohledu, či satansky zabarvenou nejistotu.

Postavte svůj život na skále. Boží poslové vám s tím pomáhají a na vás záleží, zda naše rady přijmete. A tak radíme: „Dejte ruce pryč od magie!“ Na Zemi je totiž dnes magie bílá slabě zaseta, zato černá vzkvétá. O tom se sami můžete přesvědčit.

Vynaložte své síly pro duchovní vývoj! To je nejlepší předpoklad pro vaše zářivé nadzemí.

FILIPÍNY

Ve společné modlitbě si nyní v myšlenkách připomeneme ostrov na Zemi – Filipíny; byl postižen velikou, těžkou bouří. Vzpomeneme si zejména na sourozence, za něž je Josef z N. zodpovědný. Jsou to ti, kteří přešli na onu stranu, jsou jich tisíce.

Proto všichni společně prosíme: Nebeský Otče, v duchu a v pravdě se Ti klaníme a děkujeme za to, že se tolik staráš o pozemské lidstvo - obzvláště o ty odvolané, kteří nyní v jednom ostrovním státě daleko od nás opustili svá hmotná těla. Mocnosti přírody pohnuly mnohým dle Tvé vůle. Ale všichni víme, Otče lásky, že skrze Krista, našeho Pána, jsou u Tebe v dobrých rukou, i když se postupně vyjasňuje, v jakém stavu se nyní nacházejí.

Otče lásky, předčasně ukončili svůj pozemský život a směli být povoláni do sféry, kde budou dále poučováni. Kde Tě budou dále hledat a Tebe najdou. Josef z N. se svými pomocníky, také poslové Boží a misionářské duchovní bytosti je povedou do sfér, které si zasloužili. Milost je veliká, mocná a shovívavá, prosíme proto, abys jim odpustil to, co v pozemském životě nekonali dle vůle Boží. Neboť víme, že v případě takového odvolání je Tvá milost obzvláště významná. Děkujeme, že jim smíme naše síly, naše léčivé síly i sílu lásky nyní předat.

S našimi a vašimi duchovními průvodci, s duchovními přáteli a pomocníky dále prosíme: Otče, pokud i my stojíme na prahu odvolání, buď i k nám milostiv, jako jsi k těm, co byli zbaveni těla mohutnou bouří. Přijmi potom i nás a dovol, abychom i my spatřili světlo umožňující duchovní vývoj i zářivé světy, ve kterých už nejsou slzy. My toto světlo v pozemském údolí nemáme, ale tam nechť jsme jím obklopeni každický den.

Otče, ve jménu Ježíše Krista Tě prosíme o splnění této prosby. Prosíme nejen za nás, ale pokorně prosíme obzvlášť za ty, kteří tak dramatickým způsobem museli opustit svá těla. My však víme, že jsi vůči nim milostiv.

Chválíme Tě a vebííme, děkujeme Kristu, našemu Pánu, a vzdáváme hold za to, že v tu oblast posílá posly. Vysvětlují i tomu nejposlednějšímu, jenž ztratil hmotné tělo.

Otče lásky, děkujeme i za toto setkání a prosíme: drž nad námi i nadále Svou ochrannou ruku. Pane Ježíši Kriste, Josefe z N. i Ty, milá Matko Marie, zahalte nás všechny. Také mě, neboť i já musím někdy těžce bojovat, chci-li proniknout skrze hustý pozemský obal. Děkuji všem, kteří tu s námi jsou. A ještě prosím všechny anděle ochránce: doprovodte je domů, zaslouží si to za službu lásky ubohým duším.

Bůh budiž pozdraven! Jděte v pokoji a uchovejte si klid i mír, který vám Země nemůže dát. Ale láska Boží trvalý pokoj, lásku, harmonii a bezpečí v Tobě, nejsvětějším Otci, vyzařuje.

(pozn.red. sdělení zpracováno do videa Náhlá ztráta hmotného těla – viz youtube.com 30Helena03)

AKAŠA KRONIKA

Moji milí! Akaša kronika má ukazovat cestu návratu skrze Krista a za pomoci Božích poslů, do duchovní říše Otce.

Na Zemi se jí také říká Zlatá kniha. Slovo Akaša znamená éter nebo ódovou sílu. Éter či ódová síla je pralátka, duchovní energie, která se v čistě duchovních životních úrovních také nazývá síla lásky.

Síla lásky je jedním z nejkrásnějších výtvořů Boha. Duchovní prasisla Stvořitelovy lásky je čistá forma, z níž po odpadu od Boha zhuštěním vznikají všechny formy - nebeská tělesa, na nichž podle míry propadu žijí rozmanitá stvoření: lidé, zvířata, rostliny, minerální formy atd.

Zahuštěním energie tedy vznikají těla, z nichž díky záznamům v Boží jiskře vycházejí city, myšlenky, nápady a na Zemi také rozum a slova. To vše rozumíme zhuštěním Akaši.

I po odpadu, díky moudrosti Stvořitele, mají tedy všechny bytosti v sobě životní stopu, ukazující cestu domů do nebeské říše.

V Akaša kronice jsou dle Stvořitelových zákonů také uloženy karmické chyby - např. odpad od Boha. V ohromných časových úsecích postupně vyvolají karmické důsledky. Způsobila si je každá duchovní bytost sama a sice svým odčleněním od původní čistoty a jednoty, svobodnou vůlí a neodoláním pokušení temných bytostí. Týká se to jak pozemských lidí, tak obyvatel jiných planet. Boží jiskra, věčný zárodek života a svědek všech záznamů z různých životních úseků je nesmazatelná.

Náhledy do Akaša kroniky

Do „vnitřních světů“ se mohli dívat a podávat o tom zprávy křesťanští mystikové. Byli to Ježíš Kristus, Jakob Boehme, Emanuel

Swedenborg, Jean Vianney (farář z Arsú), Eckehart, Hildegarda von Bingen, Tereza z Avily aj. Náhledy prováděli v extázi a zážitky předávali okolnímu světu.

V indickém světě byly vlivem intenzivní přípravy a řady dostupných technik jako např. meditace či kontemplace náhledy přesnější.

Nepředstavuji všechny možnosti, ale ukazuji na pečlivou práci horoucích lidí, kteří díky ní mohli vhlédnout do vnitřního života svého či jiných lidí.

A tak radím. Nejdříve i vy očistěte tělo od zátěží a duši od sugescí níže vyvinutých bytostí. Snažte se žít ve vyšším vibračním stavu. Na Zemi toho však dosáhnou málokteří, karmická zátěž je příliš velká.

Odvážně následujte učení lásky Krista! Pak vás osobní vývoj povede vzhůru do zářivého nadzemí.

Změny nenápadné jsou ty pravé. Přestože bychom chtěli znění famfár a razantní proměnu. A tak když si člověk téměř zoufá, že žádné pokroky nevidí, Oni nás chválí. Pokora. Trpělivost. Vyrvalost. Postupné rozsvěcování Boží jiskry a s ním související nenápadné změny v chování pak začnou působit. Začne se třeba jinak dívat tchýně či prodavačka v obchodě. Ono postupné přikládání vlastních proměn nebo časových úseků na vesmírné ose času jednoho dne převáží rameno váhy a ona viditelně před našima očima změní polohu. Zkrátka Stá opice, však znáte ten příměr o tom, že když se překročí kritické množství, stane se nemožné možným. Říkají nám, že na Zemi je tak obrovská rozmanitost ve vnitřní vyspělosti člověka, že nikdy kupříkladu nepřijmou lidé stejnou filosofii či náboženství. Že se tím nemáme trápit. Důležitý je vlastní postoj, vlastní proměna, vlastní studna s živou vodou. A těší mě i vědomí, že vlastní snahou a proměnou pomohu celku.

H

NEVĚDOMÁ VEDOUcí FONDU POMOCI

Milované dušičky! Prosím vás o paprsky lásky, předejte je sourozencům, kteří nyní přijdou. Neodsuzujte je, pomáhejte bližnímu a uče se rozlišovat dobré od nedobrého.

V: vedoucí; D: duše

D: Jsem vedoucí Fondu pomoci, který vyslal do světa spoustu peněz. Dostaly se všude nebo skoro všude, kde bylo třeba pomoci trpícím lidem. Věnované peníze jsme občas použili, ani náš život není lehký, ale jinak je vše pravda. Je hezké, když lidé darují sumy, někdy až přemrštěné. Nechci tím říci, že jsme je rozházeli, použili jsme je pro náš život. Pomohli jsme mnoha chudým a trpícím, ale k tomu patří i to, aby se i nám dařilo dobře. Teď je to ale nějaké jiné, jsem z toho zmatená. Jsem vzdělaná, profesorka a dobrovolně jsem se ujala služby předávat lidem dary druhých ve množství, které jsme uznali za dostačující. Když tu nikdo není, budu mluvit dál.

V: Chtěl bych tě pozdravit.

D: Kdopak jsi? Nikoho jsem neviděla.

V: Oslovila jsi nás se svojí skupinou, tak jsme tě sem přivedli.

D: To není leccjaká skupina! Jsme specialisté disponující penězi dárců. Dle svého uvážení je přerozdělujeme dál.

V: Ano, to si myslíš ty.

D: A já je řídím.

V: To je tvá představa. Podívej, jsi v sále se sourozenci, kteří tě poslouchají. Chceme znát důvod, proč jsi tady.

D: Nevidím je, ale budu ti vyprávět dál. Nebydlím tak pěkně jako dřív a jsou mi tu přistrkovány peníze. Jako v kasinu žetony. Chci je sebrat, ale oni mi s tou hromadou peněz ucuknou! Pak ovšem nemohu nic darovat!

V: Nemůžeš, protože už nejsi živý člověk.

D: Prosím?

V: Podívej, jsi v jiném těle a z něho nám vyprávíš. No koukni se přece!

D: Hm, to je divné. Bývala jsem korruptnější.

V: Zeptej se svého duchovního průvodce, proč jsi tady. Máš se poučit.

D: Cítím se dobře. Nech mě odejít!

V: Nyní jsi mezi námi. My se snažíme žít a myslet tak, jak to učil Ježíš. Zcela to neumíme, ale nepochybujeme, že skrbilit peníze jistě není Božím záměrem.

D: Budiž, ale nech mě mluvit. Proč mi ty stohy šilinků, dolarů a liber zase berou? Potřebuji je rozdávat.

V: Protože nejsi žijící člověk. Nežiješ na Zemi, nyní jsi duchovní bytost a přebýváš v jiném světě.

D: Tomu nevěřím.

V: Podívej, máš vedle sebe svého průvodce. Zeptej se ho. Zbav se myšlenky na peníze!

D: Už mi řekl, že to, co mi berou, jsou peníze, které jsem zpronevěřila - pro nás. Vzala z darovaných peněz.

V: Co jsi s tolika penězi udělala?

D: Žila z nich a moji pomocníci také.

V: Ovšem tys peníze měla spravovat, pečovat o ně.

D: Při takové spoustě peněz nějaká menší sumička, kterou jsme si vzali, nehrála roli.

V: Tak se na to zeptej svého průvodce, stojí u tebe!

D: Jak to, že je to tu tak těsné! Měla jsem 112 kg!

V: Jsi v jiném těle, v jiné situaci a nejsi člověk.

D: A úzká židle a ještě k tomu ze dřeva! Já měla v kanceláři koženou!

V: Musíš si uvědomit, že už nejsi člověk z masa a kostí. Z toho světa jsi odešla.

D: Jak to, že mohu mluvit?

V: Zanechala jsi na Zemi jen hmotné tělo. Ale duše je nesmrtelná, to přece víš. Nyní jsi ve vypůjčeném těle. Ovšem tomu ty nevěříš.

D: Jak bych mohla, když denně pracuji s penězi.

V: Kdes teď byla? Byla jsi spokojená?

D: Ne, zlobila jsem se.

V: No právě. A tak tě sem přivedli, abys prohlédla a litovala svých činů. Máš poznat, že hromadění peněz není smyslem života, potřebná je láska k bližnímu.

D: A je to tu zas! Letáků s touto tematikou jsme tiskli, až tiskařské stroje žhnuly. Byly na nich fotky chudých dětí bez domova nebo přírodní katastrofy. Všude jsme vytrubovali „Darujte, darujte!“

V: Ale tys to zprone....

D: Ne všechno. Něco jsme rozdali.

V: Pravděpodobně ne dost.

D: I naše práce musela být odměněna.

V: Ano, může. Ale když ti někdo něco dá, máš to s radostným srdcem dát dál a zabývat se duchovní, ne hmotnou stránkou.

D: V těch dolarech, librách, markách je něco duchovního?

V: Ne, v nich ne. To je čistá hmota, hmota d'ábla a negativního světa.

D: Cože?

V: Ano, peníze můžeme vlastnit, spravovat, ale ony nesmí vlastnit nás.

D: Před d'ablem mám strach. Už jako dítě. Proto se chci polepšit.

V: A lituješ, cos udělala?

D: Ničeho nelituji, dělala jsem jen dobro.

V: Aha, a proč nejsi spokojená se současnou situací a proč jsi tady?

D: Protože mně a ostatním kamarádům darované peníze sebrali.

V: Znovu opakuji, už nežiješ, už je nemůžeš hmotně použít.

D: Aha. Teď ti věřím. Ale proč mi je ukazují v této částce?

V: Máš se od nich oprostít.

D: Říkají mi, že jsme je prý zpronevěřili. Ach, to není pravda.

V: Vy si je nemůžete vzít s sebou.

D: Víš, jak dlouho bych musela pracovat, abych ty peníze měla zase zpátky?

V: Tys je vzala. Nepatřily ti!

D: Museli jsme se nějak živit.

V: Máš litovat, žeš je brala. Pokud to ty i tví kamarádi uděláte, bude vám pomoheno a další váš život se velmi změní.

D: Podívej, studovala jsem, ale pak s přáteli založila nadaci pro trpící. Měla jsem pocit, že dělám dobro.

V: To špatně nebylo. Ale lpěla jsi na hmotě.

D: Ne, to není pravda. Ale můj průvodce říká, že jsem podlehla pokušení.

V: Ano, vzala sis peníze, užívala je a nepoužila na účel, pro který byly sebrány.

D: To jsi řekl dobře. Začíná mi to docházet.

V: Byl tvůj život v poslední době hezký?

D: Škaredý.

V: Tak vidíš. A nyní ho toužíš změnit.

D: Nejen to, uvědomuji si, jak jsem dávala málo lásky. To chci napravit.

V: Když ze srdce zalituješ, pak tobě i tvým společníkům pomůžeme. Ale jen za upřímnou lítost.

D: ... Já byla vedoucí. Na mě padá největší vina. Kdybych to nepřipustila u sebe, ostatní by to nedělali.

V: Pak musíš litovat první.

D: Stále mluvíš o lítosti. Ale nemám žádné peníze, takže nemohu ve fondu pracovat.

V: To nemůžeš. Nyní ale nejde o peníze a hmotu.

D: Kdybych měla ty peníze, co mi stále přistrkovali, dodatečně bych je poslala. Chtěla bych to napravit.

V: Ne, to nejde. Už je mít nemůžeš, protože to je hmota. Musíš se od myšlenky, že chceš rozdělovat peníze, osvobodit. Musíš říct, že svého konání lituješ, odevzdat vše do Božích rukou a chtít to, co radí duchovní průvodci.

D: Promiň, že tě přerušuji. Vysvětli ještě jedno: Přišli za námi zvláštní lidé, černě nebo šedě oblečení a byli přátelští. Když prý půjde-me s nimi, udělají z nás v příští inkarnaci boháče a budeme moci uspokojit jak sebe, tak chudé a trpící. Ale museli bychom se jim podřídit.

V: To jsou negativní síly, ty svádějí. Od nich se musíš oprostit. Musíš říct: „Chci jít cestou, kterou mi předeslal Bůh.“

D: Měla jsem strach z ďábla a nešla s nimi.

V: To bylo správné.

D: Musím ti ještě něco říct. V minulém životě jsem byla žena bohatého muže. Zvykla jsem si obdarovávat. A ne málo.

V: Aby to ostatní viděli a veřejnost si toho vážila.

D: Dávala jsem dary hlavně kostelům - pro dobro své duše.

V: Chtěla sis koupit nebe.

D: Přesně tak.

V: To ale nejde.

D: To jsem zjistila. V nové inkarnaci jsem se trochu snažila. Strach z ďábla způsobil, že jsem se upsala dobru. A selhala jsem. Co teď?

V: Zalituj, přestaň mít touhu dobrodince, rozdělovat peníze a pomůžeme ti.

D: Dobře, ale nejsem ochotná to, co jsem použila pro sebe...

V: Pak to nepůjde. Musíš mít upřímnou snahu...

D: Nemohu!

V: Ať ti tvůj průvodce řekne, že musíš být pokorná, upřímně litovat a pro sebe nechťit nic. Pak dostaneš to, co ti Bůh určil. Akceptuj to.

D: Dobře, udělám to.

V: Jdi s těmi světlými.

D: Ale co ti, které jsem poškodila?

V: Pokud budeš upřímně litovat, dostaneš možnost to napravit.

D: Dobře, moji milí, byla jsem vám špatným příkladem. Užívali jsme si a darované peníze jsme ne vždy poslali těm, kdo je potřebovali víc než my. Nyní to vidím, lituji toho a vás prosím o odpuštění. I vy jste si užívali, ale já vás k tomu svedla.

Děkuji, že jsem dostala šanci to pochopit, a nyní, moji milí, půjdeme tam, kde to budeme moci napravit. Jako dítě jsem prosila Boha: Ochraňuj mě před ďáblem.

Nyní se modlím: Ochraňuj mě před nepoctivostí, kterou jsem způsobila. Dej mi sílu vše napravit! (Duše opouští tělo média)

Věř mi, lidé, kteří jdou s tebou, tě potřebují. Potřebují tvoji dobrotu, porozumění a to, co jim nejvíce selhává: Tvoje znalosti o božském světě

Milované dušičky!

Poučte se, jedná se o druh výuky, který je v naší společnosti běžný.

Dosáhli jsme dvou věcí: Nevědomé duše pochopily a vy jste si uvědomili, kolik lidí na Zemi sejde z cesty. Jak se pak trápí a v jak bolestivém stavu existují do doby, než přijdou sem, abychom jim vše vysvětlili.

Milí sourozenci, vše, co jste slyšeli, zanechalo ve vaší duši stopu. V nadzemí, až budete stát před svým velkým panoramatickým zrcadlem, pak nemůžete říct: „O tom jsem nic neslyšel.“ Proto tyto rozhovory děláme - abyste se na nich poučili.

Bůh je až do nejmenšího detailu spravedlivý. A šťastní, kteří se svými chybami do hloubky zabývají a napravují je. Nelze jen konstatovat - to je přece lidské.

Pamatujte, na Zemi se kultivují duše, které vstoupily do hmoty, aby mohly růst. Víím, čas na Zemi je krátký, přestože u sestry Gisely trval sto let. Mohu vás však ujistit, že každá dobrá myšlenka, modlitba, láska k bližnímu, dobré slovo, skutek či letmý pohled s úsměvem jsou ve vaší životní kronice zaznamenány. Jako v účetnictví. Mají v ní převažovat skutky bohubilé.

Naše pomoc nevědomým duším je jedinečná. Duchovní bytosti je vytahují z temných jeskyní a přivádějí k vám na scénu. Ale divadlo to není. Jsou to skutečné živé bytosti plné utrpení a chtějí se ho zbavit. Vysvětlení, kde chybovaly, se pro ně stává bodem zvratu - vy to nazýváte osvobozením.

Děkují za vaši lásku, pomoc a prosím o vřelé přijetí dalších nevědomých, které opět přivedeme.

Nebeský Otče, Pane Ježíši Kriste, znamení lásky, kříž, stál nad námi a stále nad tímto sálem stojí. Připomínáme si Tvůj akt lásky a jsme vděční, žeš nám seslal Krista. Kriste, tys nám příkladem v osobě Ježíše z Nazaretu, jsi znamením, které z tohoto světa nezmizí. Ať jsou temné síly sebesilnější, ve všem je vůle Boží. Mějte na paměti, že bytosti,

které vás učí, jsou vyspělejší, než jste vy. I vy jste dosáhli určité zralosti. Pokud si ji v zářivém nadzemí prohloubíte, pak i vy budete moci potřebným objasňovat. Je vás sice málo, ale i od vás vychází síla, která se neztratí ani na Zemi, ani v univerzu. Jak jste dnes slyšeli, vše je zaznamenáno. Snažte se co nejčastěji sem docházet, dostanete nejen ódovou sílu a sílu lásky, ale i impuls k vyššímu duchovnímu rozvoji.

Těším se na příští setkání a na závěr prosím. Hodně se modlete, ať na Zemi nevypukne světový požár. Všichni byste jím trpěli. Díky modlitbám a s pomocí Boží se dá odvrátit. Žehnám vám ve jménu Otce, Syna a svatého duchovního světa. Radujeme se z vašich modliteb. Jsou silou, kterou můžeme použít u lidí, kteří mají na Zemi moc a rozdmýchávají válku.

Láska je jako koš s pěti chleby a dvěma rybami.
Nebudeš mít nikdy dost – pokud je nezačneš rozdělovat.

Měla jsem mnoho přátel, kteří mi pomohli padnout,
vstát jsem však musela úplně sama,
takže se divím, že jsem nezůstala ležet napařád.

Tereza z Avily

VNĚJŠÍ A VNITŘNÍ SVOBODA

Milované dušičky! Z mé domoviny jsem vám přinesl vše, co nutně vaše duše potřebují - radost z budoucího života a radost, kterou díky tomu můžete na Zemi prožívat. Duchovně se vzpínejte k nebeské cestě. Milí sourozenci, děkuji za vaše vyzdobené duše, květiny i hudbu.

Kdysi jste dostali od Emanuela „Třetí fatimské tajemství“ a „Poselství Matky Marie“. Fatimské tajemství se pozemsky ještě zcela nenaplnilo.

Vzpomeňte ale na Jonáše, který od Krista dostal za úkol jít do Ninive. Tenkrát si řekl: Bůh ani Kristus stejně nic nezlepší, protože ve městě je jen málo věřících. Ale neměl pravdu! Těch pár věřících tolik toužilo po Bohu, že Ninive bylo ušetřeno.

U Boha je všechno možné. Bere ohled na svobodnou vůli lidí, na okolnosti i na to, jakým způsobem byli lidé svedeni. On vás nesoudí, ale snaží se skrze svou Lásku a toleranci vám dát více času. Aby mohlo být ještě víc duší zachráněno. K tomu se připojujeme i my.

Pokud se v následujícím výkladu ponořím příliš do hloubky duchovních informací, zapojte ihned svou moudrost. Rozum nechte stranou. Zjistím-li, že mi nerozumíte, pokusím se najít jiná slova.

Děkuji a nyní prosím o pozornost.

Pro každou bytost – ať člověka či duchovní bytost jako jsem já – by mělo být nejdůležitější nalézt svou pravou podstatu. Proto jsem zvolil název: „Vnější a vnitřní svoboda člověka a duchovní bytosti“.

Vnější svoboda

Nejdůležitějším úkolem je být již na Zemi vědomý a usilovat o vnitřní svobodu. Lidé vlivem své krátkozrakosti říkají, že nemají

svobodu, že léta žijí podle navyklých zvyklostí a nemohou se z nich vymanit. Povinnosti, povinnosti a zase povinnosti, žádná svoboda. Ale tak to není. Díváte se na svůj život jen z krátkodobého pohledu, proto se vám zdá, že nejste svobodní. Kdo to tak cítí, tomu dnes chci pomoci.

To, cos odžil, je jen krátký úsek tvého věčného života. Cítíš se omezován, lituješ se, naříkáš, že nemáš svobodu. Já však pravím, nedobře uvažuješ. Díváš se jednostranně - z vnějšího pohledu.

Domníváš se totiž, že tě zformovali rodiče, školy, obyčejé atd. - vnější vlivy. Neříkej, že je to osud, že to jinak neumíš, že tak byl vychován, že se nemůžeš změnit, nemáš svobodu, nic nemůžeš dělat.

Zabuduj do svého života duchovní informace. Uvědom si, že těmito myšlenkami přitahuješ bytosti stejného druhu, a ty tě v nich ještě posílují! Pak ovšem začínáš být opravdu zajat ve vnější pozemské nesvobodě. Jsou ale také myšlenky, které duchovně pozvedávají.

Nyní někteří namítnou: „Charakter mi vytvořil los na Zemi.“

Slovem charakter se budu zabývat. Rozumíte jím vše dobré i méně dobré, co je na vás vidět i co povídáte. Lidé si pak řeknou: „Ten má ale špatnou/dobrou povahu.“

Ne osud, ale duše tvoří charakter! Ona si ho vybrala před tím, než vstoupila do života. Samozřejmě že je osud karmicky podmíněn, ale vy sami, milí sourozenci, jste se na základech nynější inkarnace podíleli a spolupracovali. Takže nemůžete říct, že nemáte svobodu. Uvědomte si, že na základě své povahy máte nyní málo prostoru pro osobní svobodu.

My, Boží poslové, nekritizujeme. Odhalujeme jen pravdy pomáhající duchovnímu růstu člověka. Přemýšlejte tedy, proč jste taková. Kde je svoboda? Venku, jak jsme již řekli, je velice omezená.

Vnitřní svoboda

Přejděme k vnitřní svobodě. Božská jiskra má absolutní svobodu u dokonalé bytosti, tedy Boha, Ježíše atd. Je neuhasitelná a nedá se ztratit. Nezmezí ani, když ji zabetonujete či navezete suť celé Země. Žije! Dává sílu k vnitřní svobodě. To byste si ve svém denním životě

každický okamžik měli uvědomovat! Necítit se spoután nesvobodou vnější. Ta jednou pomine.

Sebeovládání

Dalším úspěchem bude, podaří-li se vám uklidit v duši. Být jednodušší. Myslím tím nahradit nedobré vlastnosti dobrými: vylepšovat způsob uvažování, mluvení a konání. Pak se objeví radost ze života. A když se těšíte z dobrého skutku, dobrého rozhovoru, raduje se nejen to vnější, ale hlavně vaše duše, Boží jiskra se světlem Kristovým. To dodává energii.

Mnozí říkají: „Jsem úplně vyždímaný, bez energie. Smutný, unavený, přetažený.“ A kdopak vám vzal energii? Pohasnutí Boží jiskry, Kristova světla? Temno! Manipulují vámi nedobré bytosti a vy jejich pokyny bezmyšlenkovitě plníte. Já vás ale nekritizuji, chci vás pozvednout. Teď si mnozí myslí – a musím se tomu smát: „Milý Hardusi, mluvíš hezky a také vážně. Ale pomoz, dej kouzelné slovo, které nám pomůže dosáhnout oné vytoužené vnitřní svobody.“ Že jsem to řekl hezky? Dobrá, prozradím. Ale radost mít nebudete, neboť ono slovo zní sebeovládání svého nitra i vnějších aktivit.

Tak za prvé: naučit se kontrole myšlenek a pocitů, umět rozlišovat mezi tím, co chce Bůh a co Satan. To je základ.

Za druhé: **Přiznat si, poznat a ovládnout poklesky a aktuální zátěže, které registruji u svého partnera či dalších sester a bratrů a o nichž se domnívám, že je nemám. Ovládnout se v hodnocení bližních** vaším oblíbeným – chováš se tak a tak. Naopak, jít do sebe, zamyslet se nad sebou, prozkoumat sám sebe.

Sebeovládání uvnitř i vně znamená současně osvětlení. A to chcete všichni. I já ho chtěl, když jsem byl ještě na nižším stupni. Připouštím, není to jednoduchá záležitost, také jsem si to uvědomil. Ovšem ne v tak kruté formě jako vy.

„Milý Hardusi, žiji na Zemi, musím s tolika věcmi zápasit a cítím se proto slabý.“ Správně! Ale pamatuj, jsi duchovní bytost, a tak se takovým uvažováním neponižuj. Jsi dítě Boží s Jeho jiskrou a můžeš být vnitřně svobodný. Když si uvědomíš, že na Zemi žiješ pouhý zlomek

svého bytí, vědomí této skutečnosti je velmi důležité. A tak každíčkou myšlenkou, slovem a činem pracuj na své budoucnosti. Prosím!

Vše, co si právě teď, každou hodinu a minutu myslíte nebo říkáte, je zapisováno do Akaša kroniky. Proto je důležité se ovládat, krotit své malé já, abych později zvládnul i své životní úseky v již hezčí domovině. Poručte si se za prvé stát vnitřně svobodnými! Žádat můžete jen od sebe, ne od jiných!

Budu se ovládat! Každý den. Každíčký okamžik. Už nechci být naivní! Nechci opět padnout do nehezkého života v nesvobodě. Naopak, pokusím se vydobýt si co nejvíce svobody. Děti Boží jsou svobodné. Ach ano, vím, dokonalé děti Boží.

Dostupnost Akaša kroniky

Akaša kronika je součástí vašeho života. Jdete s cílem stát se dokonalou bytostí. Zdalipak víte, proč nemůže dokonalá bytost padnout? Protože může nahlédnout do své Akaša kroniky. Aha, tehdy jsem z toho a onoho důvodu padl. A protože dokonalá bytost je podstatně moudřejší, než jste vy či já, tak když zná příčinu svého pádu, už nepadne. My tak daleko ještě nejsme.

Stvořitel dal všem, lidsky řečeno, křídla. Abychom se opět mohli povznést ke svobodě. Většina lidí ale nechává křídla zatažená, zajímá se jen o pozemské věci. Jiní se naopak snaží křídla roztáhnout, takže přitahují více sil lásky a vývojovou potenci stoupat. Doufám, že i vy patříte k těm, kdo alespoň začali křídly hýbat v touze dosáhnout zářivé sféry. Vzlétněte! Zdvihněte hlavu! Odpoutejte se od konečných zákonů. Necht' světlem jasu své Jiskry na vás působí jen zákony věčné. Není to těžké! Buďte si vědomi pravdy a rozhodněte se pro vnitřní svobodu! Pak ztratí konečné zákony svou moc a síla zákonů věčně platných vás obejmě a ponese vaši Boží jiskru vzhůru, z jedné sféry do druhé, až budete zcela svobodní a dokonalí.

Připomínám radu milého Emanuela: „Práci na sobě nic nenahradí.“ Řiďte se jí, pracujte na své duši a poznáte, že ještě na Zemi budete zažívat drobné radosti. Protože rostete, máváte křídly a odrážíte se od pevného podkladu.

Není to těžké, a už vůbec ne pro toho, kdo má duchovní znalosti. Neboť ty jsou základem pro růst vnitřní svobody.

Vidím, že něco bylo na vás těžké, ale můžete si to pročíst a dle toho jednat. Pokud jsem se někde nevyjádřil přesně, prosím o shovívavost. Děkuji za pozornost a těším se, až příště zde bude Josef z N. a možná i Marta. Děkuji, že se pohybujete směrem vzhůru a užíváte svoji moudrost.

Nepřeji Ti, abys zůstal ušetřen nějakého utrpení,
protože vím, že stejně nezůstaneš.

Nepřeji Ti, aby Ti po tváři netekly slzy,
protože je stejně nezadržíš a pláčem se Ti uleví.... ..

Nepřeji Ti, abys nezakusil žádnou bolest,
protože už ji stejně dávno znáš.

Víš také, že utrpení zušlechťuje, že slzy očišťují srdce
a bolest že zároveň zraňuje i posiluje.

Něco bych Ti ale přeci jen rád popřál:

Abys byl za všechno vděčný, i když se Ti to třeba nelíbí.

Abys opatroval vzpomínky na dobré věci, které jsi zažil,
i když jich možná není až zas tolik.

Abys byl statečný, i když si myslíš, že už to nejde.

Abys svůj kříž zbytečně neodhazoval, protože kolikrát ho odhodíš, tolikrát
se budeš vracet a sbírat ho.

Abys ho mohl donést až na vrchol, na nějž je nutné vystoupit,
i když se zdá nedosažitelný.

Aby dary, které v sobě máš, rostly pomalu,
ale po celý rok aby Ti pomáhaly.

Abys nikdy nevyměnil přítele, který je opravdový,
a když udělá chybu, abys mu odpustil. a ne opustil.

Abys mohl dávat radost, sílu a naději těm, s nimiž Tě pojí láska.

Nezapomeň, že každá růže má trny, ale přesto je krásná.

Irská modlitba

Z NAŠEHO ŽIVOTA

V srpnu 2011 jsme vydávali knihu „Řekni ANO Bohu” a já poprosila F. Kašparce ml., aby se vyjádřil k českému překladu i k textu, který jsme dali na zadní desky knihy. Vzhledem k tomu, že jeho odpověď nám přibližuje syna Pavly a Františka i sestru Giselu, jeho odpověď zveřejňuji: „Moc ti děkuji za důvěru ohledně anotace a textů na záložkách knihy. Za Giselu mluvit nemohu, takže ti sdělím jen svůj vlastní názor. Mám dvě poznámky - jedno uznání a jedno varování.

Uznání - podle mého názoru jde o výstižný a profesionální text a z editorského hlediska bych nezměnil jediné slovo.

Varování - někteří čtenáři mohou knihu chápat jako návod k jejich vlastnímu spasení. Zmínila ses jen okrajově o tom, že Kristus k nám stále promlouvá (nebo existují cesty, jak k nám Kristus promlouvá - nevím, jak to tam máš v originále). Dle mého názoru je to klíčové sdělení a mělo by být mnohem více zdůrazněno. Zoufale totiž potřebujeme v životě nějaké vedení, něco, s čím navazujeme vztah v modlitbě, meditaci.... či jak to kdo nazývá. Vysvětlení, která se v knize vyskytují, mohou hodně pomoci, ale pořád jsme příliš malí na to, aby naše učení nahradilo učitele. Gisela by asi nebyla tak kritická, vždycky byla za učení vděčná. To jsem celý já - velice ostražitý vůči doktrínám. Mým krédem je názor, že lidský mozek nemůže nikdy vše plně pochopit a jediné, co můžeme dělat, je být plni vděčnosti a obdivu.

Dovol, abych ti popřál, aby kniha přiměla lidi obdivovat všechny složitosti života a poskytla jim pocit, že jsou pod ochranou a v dobrých rukou." Atík

V listopadu 2013 se celosvětově diskutovalo nad tím, že radioaktivita z Fukušimy ohrožuje život na Zemi. Vyskytly se návrhy, abychom své prosby vložili do kříšťálů a ty posílali do Japonska. Zajímá nás názor našich přátel v Rakousku:

Dietmar: "Jako duchovní křesťané víme, že naše modlitby nepotřebují v žádném případě materiální věci, aby pomohly! Josef z N. vytvořil již

před mnoha lety duchovní depo, do kterého posíláme naše láskyplné vyzařování a prosíme o to, aby tato síla dle Otcovy vůle byla zaslána tam, kde je to nejnaléhavěji potřeba!"

Riki: "Vím, že krystaly a kameny mohou mít dobrou vibraci. I voda může zvýšit svoji hodnotu. Přesto bych žádný krystal do Japonska neposílala. Vždyť nevíme, kterýmá ruka projde, kde bude uložen v letadle, a asi ztratí velmi mnoho ze své síly záření.

Nejbezpečnější přenašeč našich modliteb a síly lásky je světelný duchovní svět Boží (můj přenašeč je sv. Josef a můj duchovní průvodce). Když my naše vysílání světla dáme k dispozici sv. Josefovi, aniž bychom prosili o něco určitého, může být tato energie použita tam, kde je nejnutněji potřeba. My lidé tu k tomu nemáme potřebný rozhled. Když je někdo v našem okolí v nouzi, pak prosit o pomoc pro ono lidské dítě, ale tak nevázaně jak možno a bez dodatků, aby tato prosba nemusela být neustále nově zpracovávána, a tím vyslyšení modlitby zpožděno.

V poslední době jsme našimi duchovními učiteli žádání o modlitby za mír: „S vašimi modlitbami a pomocí Boží může být ještě mnohé odvráceno.“ S naším věděním tedy k tomu nepotřebujeme žádnou hmotu! Není to nádherné!? To jsou ale moje myšlenky.

Dále jsme diskutovali, zda Kniha života (viz R71) patří konkrétní bytosti či duálovému páru. I v tomto případě nám přišla odpověď:

Riki: Duálový pár dostal při svém stvoření jednu Knihu života. Teprve při odpadu a oddělení duálu vznikla v jejich knize příloha - tzv. Akaša kronika se všemi vesmírnými záznamy, které každá duchovní bytost ve své Boží jiskře skrývá. Teprve při znovusjednocení duálu se tyto Akaša záznamy přenesou do společné Knihy života.

V prosinci 2013 jsme dostali pár dní po sedlčanském setkání z Klatov dopis: "V sobotu jsme dojeli dobře a i nezvykle rychle. Cesta nám bez problémů ubíhala. Chvilka jsem měla dojem, jako by nám auto nadnášeli andělé. Když jsme přijeli, tak se Vojtišek ptal, o čem jsme povídali. Zajímalo ho to, a tak budeme mít o čem povídat

při naší náboženské hodině. Až bude zase lepší počasí a Anežka bude mít volněji ve škole, tak s námi na setkání chce jet. A to bude chtít i Vojta. Myslím, že to nebude dlouho trvat a budeme jezdit celá rodina.

Také v sobě ještě nosím energii ze setkání. A děkuji Bohu, že se můžeme takto setkávat. Je to nesmírně obohacující. Je to jako křehký kvítek, o který musíme s láskou pečovat, radovat se z něj a zároveň ho ochraňovat před vším škodlivým."

12. dubna 2014 proběhne v 10 h hlavní žehnání chlebů Josefem z Nazaretu. Poprosí Spasitele nejen o požehnání chleba, ale také o požehnání naší duše, těla a našeho vědomí. Také o sílu a pomoc pro náš život, o pomoc na cestě k dokonalosti - na cestě domů, k milovanému Otcí. Bylo by dobré, kdybyste se v tento čas k této významné události přiladili.

Začátkem roku 2014 dostal každý z našich skupin svíčku, do které vstoupil Kristův paprsek v době vánočního svěcení. V této souvislosti připomínám sdělení Josefa z Nazaretu z r. 2012:

„Proto dostáváte posvěcený paprsek duchovního míru pouze vy, kteří ho můžete přijmout v okamžiku, kdy vám podvědomí nahlásí, že přichází. A pamatujte, pokud se budete cítit opuštěni, smutni, stísnění, když budete potřebovat pomoc, díky tomuto paprsku se k vám připojím já, Marie, či dokonce Kristus. Můžete také myslet i na archanděla Gabriela a na zástup andělů - také ti při vás budou stát. Zapijte rovněž svého duchovního průvodce.”

PODOBENSTVÍ O SVÍČCE

Vy jste mě zapálili, rozjímáte a zasněně se díváte do mého světla. Možná při tom cítíte radost. Každopádně já radost mám, protože hořím. Pokud bych nesvítla, ležela bych bez užitku v krabici. Ale povalovat se nedává svíci smysl. Smysl plním jen tehdy, když hořím, a to se nyní děje.

Od doby, co hořím, jsem ovšem o trochu kratší. To je škoda, neboť si můžu vypočítat, kdy ze mě zůstane jen malý špalíček. Tak to prostě je. Existují dvě možnosti: Buď zůstanu celá a nedotčená v krabici, pak sice nebudu kratší, ale ani se nedozvím, co je mým smyslem. Nebo daruji světlo a teplo. Pak poznám, proč tady jsem, potom plním poslání. Ovšem za to musím něco dát ze sebe samotné: mě samotnou. A to je mnohem krásnější, než chladně a beze smyslu ležet v krabici!

U vás je to stejné. Buď zůstanete u sebe a pro sebe, pak se vám sice nic nestane, ale ani nic neproběhne. Potom se nedozvíte, proč jste tady. Anebo darujete světlo a teplo. Pak budou mít lidé radost, že existujete. Potom má váš život smysl.

Takže musíte něco dát: Něco ze sebe - z vaší laskavosti, srdečnosti, empatie, ochotě porozumět, také z vaší mírumilovnosti, tolerance, důvěry a radostnosti. Hlavně ale z vaší lásky, která ve vás jiskří a chce skrze vás zářit.

Nemusíte mít strach, když se přitom stanete kratší. To je jenom navenek. Uvnitř budete stále světlejší.

Myslete na to, až se budete dívat do plamene svíčky.

Protože takovou svíčkou jste vy sami!

